

BIULETYN *sportowy*

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

W STALINOGRODZIE

Nr 34 (85) 24 (85)

STALINOGRÓD, dnia 1. VIII 1956 r.

Rok II

SPIS TREŚCI

	Str.
PILKA RĘCZNA	
1. KOMUNIKAT Nr 8/56 Sekcji Piłki Ręcznej WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący przepisów gry (11-osobowej) i ich interpretacji	1
TENIS STOŁOWY	
2. KOMUNIKAT Nr 46/56 Prezydium Sekcji Tenisa Stołowego WKKF w Stalinogrodzie dotyczący imprezy z okazji rocznicy Święta Odrodzenia Polski Ludowej	8
JEŹDZIECTWO	
3. KOMUNIKAT Nr 2/56 Sekcji Jeździeckiej WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący uzupełnienia komunikatu Nr 1/56 oraz wniosków do Prezydium WKKF w Stalinogrodzie, zorganizowania obozu szkoleniowego w Drogomyślu i sprawozdania z zawodów konnych w Koszęcinie	3
RUGBY	
4. KOMUNIKAT Nr 3/56 Prezydium Sekcji Rugby WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący składu Prezydium Sekcji oraz Kolegium Sędziów	8
ATLETYKA	
5. KOMUNIKAT Nr 9/56 Prezydium Sekcji Atletyki WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący różnych spraw bieżących	9
DZIAŁ NIEURZĘDOWY	
6. KOMUNIKAT w sprawie nowości i wznowienia wydawnictw sportowych	11
7. KOMUNIKAT do prenumeratorów „Biuletynu Sportowego“ WKKF	12

P I Ł K A R Ę C Z N A

KOMUNIKAT Nr 8/56

Sekcji Piłki Ręcznej WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący przepisów gry (11 osobowej) i ich interpretacji

§ 1. Boisko jest prostokątne o wymiarach: długość 90 — 110 m, szerokość 55 — 65 m. Pole boiska zamknięte jest liniami granicznymi, z których dłuższe nazywają się bocznymi, krótsze końcowymi.

§ 2. Na środku każdej linii końcowej ustawiona jest bramka. Wymiary światła bramki (powierzchnia zamknięta wewnętrznymi brzegami słupków i poprzeczki) wynoszą: szerokość 7,32 m, wysokość 2,44 m (bramka jak do piłki nożnej). Bramkę tworzą dwa słupki połączone na stałe poprzeczką. Szerokość poprzeczki i słupków bramkowych nie może przekraczać 12,5 cm. Bramka musi być obciążona siatką.

Okrągłe słupki i poprzeczki bramkowe są dozwolone. Wszelkie przeszkody, jak również publiczność, muszą być oddalone od linii bocznych boiska przynajmniej o 2 metry. Widzowie nie mogą zajmować miejsc poza bramkami i liniami końcowymi. W pobliżu bramki może przebywać tylko sędzia bramkowy. Kierownictwo drużyny oraz zawodnicy rezerwowi zajmują miejsca poza liniami bocznymi, a gdy to nie jest możliwe — mogą przebywać poza linią końcową, ale tylko na przestrzeni zamkniętej chorągiewkami oznaczającymi róg i mały róg.

§ 3. W odległości 11 m od bramki, a równoległe do linii bramkowej, biegnie linia długości 7,32 m. Dwa łuki (każdy równy 1/4 obwodu koła) o promieniu 11 m, mierzonym od wewnętrznych tylnych krawędzi słupków bramkowych, łączą ją z obydwóch stron z linią końcową wyodrębniając pole bramkowe. Powstała w ten sposób linia krzywa nazywa się linią pola bramkowego

§ 4. W odległości 6 m od linii pola bramkowego i rów-

należą do niej wyznaczona jest linia przerywana tzw. linia rzutów wolnych.

Linie przerywane, oznaczające linie rzutów wolnych, powinny składać się z odcinków długości 30 cm wyznaczonych w odległości 30 cm jeden od drugiego.

§ 5. W odległości 17 m od słupków bramkowych po obydwóch stronach bramki, oznacza się chorągiewkami na liniach końcowych tzw. małe rogi.

§ 6. W odległości 13 m od środka linii bramkowej znajduje się równoległa do niej linia rzutów karnych długości 1 m.

§ 7. Linia środkowa dzieli boisko na połowę. Z punktu środkowego tej linii wyznacza się promieniem 9,15 m koło rozpoczęcia gry.

§ 8. Wszystkie linie należą do pola, które wyznacza ją. Szerokość wszystkich linii powinna wynosić 5 — 8 cm. Linie muszą być widoczne. Dotknięcie linii jakakolwiek częścią ciała uważane jest za jej przekroczenie.

§ 9. Linia znajdująca się między słupkami bramki musi posiadać szerokość słupków bramkowych i nazywa się linią bramkową.

§ 10. Cztery rogi boiska i małe rogi muszą być oznaczone chorągiewkami o wysokości co najmniej 1,5 m. Dla zapobieżenia wypadkom chorągiewki nie mogą być ostro zakończone.

II. Piłka

§ 1. Do gry używa się piłki z jednobarwnej skóry, z gumową dętką. Piłka musi być okrągła i nie może być za bardzo napompowana (przepompowana).

Piłka używana do gry drużyn męskich i starszej młodzieży musi posiadać przy rozpoczęciu gry obwód 58—60 cm i wagę 425—475 g. Do gry drużyn żeńskich i juniorów używamy piłek o obwodzie 54—56 cm i wadze 325—400 g.

§ 2. Do zawodów o mistrzostwo muszą być przygotowane 2 piłki odpowiadające przepisom.

Przed zawodami sędzia kontroluje dostarczone piłki i decyduje, która z nich będzie użyta do gry.

III. Gracze

§ 1. Każda drużyna składa się z 13 zawodników (11-tu graczy w polu i 2-ch bramkarzy), z których najwyżej 11 (10 graczy w polu i 1 bramkarz) może równocześnie znajdować się na boisku (rzut wolny).

§ 2. Do rozegrania zawodów o mistrzostwo musi stać się drużyna złożona przynajmniej z 8 graczy których ilość w czasie trwania zawodów może być uzupełniona do 11. Jeżeli ilość graczy jednej drużyny zmniejsza się w czasie zawodów poniżej 8, gra toczy się dalej.

Sędzia może jednak przerwać zawody, jeżeli z wyżej podanych lub innych powodów zagrożony zostaje sportowy charakter gry (przepis XVII § 5).

§ 3. W czasie gry dozwolone są wymiany graczy w polu dozwolona ilość razy w taki sposób, aby ilość ich na boisku nie przekraczała 10 osób. Wzajemna wymiana obu bramkarzy może nastąpić dowolną ilość razy. Żaden bramkarz nie może zastąpić gracza w polu. Gracz w polu może zastąpić bramkarza pod warunkiem, że liczba graczy w polu zostanie zmniejszona o jednego zawodnika.

Komentarz: 1. Wymiana zawodników może nastąpić w dowolnym czasie także wówczas, gdy piłka jest w grze.

2. Drużyna może być uzupełniona tylko zawodnikami, którzy zostali wpisani do protokołu zawodów przed rozpoczęciem gry.

§ 4. Zawodnicy rezerwowi i czasowo wykluczeni z gry winni znajdować się poza własną końcówką, z tej strony bramki, z której znajduje się sędzia bramkowy i stamtąd przez linię końcową wchodzi do boiska.

§ 5. Gracze w polu należący do jednej drużyny muszą mieć jednakowe kostiumy. Kostium bramkarza musi się wyraźnie różnić od kostiumu pozostałych zawodników. Gracze muszą mieć na plecach numery wysokości 20 cm. Numeracja graczy jest tak ustalona, że bramkarz ma numer 1, prawy obrońca nr 2, lewy nr 3 itd., aż do lewego skrzydłowego, który nosi nr 11.

Kolor cyfr musi się wyraźnie różnić od barwy koszulki. Zawodnicy muszą posiadać obuwie. Buty mogą być zaopatrzone w skórzane kolki lub poprzecznice ze skóry. Poprzecznice muszą być płaskie o szerokości co najmniej 12 mm. Kolki muszą być cylindryczne o średnicy co najmniej 12 mm.

Używanie do gry kolców lub butów z ostrymi kolkami jest niedozwolone.

Posiadanie w czasie gry takich przedmiotów, jak zegarki, pierścionki, bransoletki, okulary bez mocnej oprawy i metalowe ozdoby jest niedopuszczalne.

Obowiązkiem sędziego jest sprawdzić przed zawodami ubiór graczy. Wszelkie niedokładności związane z nieprzepisowym ubiorem graczy powinny być usunięte przed dopuszczeniem zawodnika do gry.

Posiadanie obrączek jest dozwolone. Sędzia ma prawo nie dopuścić do gry zawodnika posiadającego zbyt długie paznokcie.

IV. Czas gry

§ 1. Przed rozpoczęciem gry sędzia przeprowadza losowanie w obecności kapitanów obu drużyn. Drużyna, która wylosuje pierwszeństwo, wybiera stronę boiska lub rozpoczęcia gry.

§ 2. Rozpoczęcie gry musi nastąpić ze środka boiska w przeciągu 3 sekund od gwizdka sędziego na rozpoczęcie gry (rzut wolny).

§ 3. Rzutem rozpoczynającym grę nie można zdobyć bramki (rzut od bramki).

§ 4. Gracz, który wykonuje rzut rozpoczynający grę, może ponownie dotknąć piłki dopiero po dotknięciu jej przez innego gracza (rzut wolny).

§ 5. Przy rzucie rozpoczynającym grę wszyscy zawodnicy muszą znajdować się na własnych połowach boiska (rzut wolny). Zawodnikom drużyny rozpoczynającej grę nie wolno opuszczać własnej połowy boiska, a przeciwnikom nie wolno przekroczyć linii koła środkowego oraz linii środkowej, zanim piłka nie opuści rąk rozpoczynającego grę (rzut wolny).

§ 6. Czas trwania gry wynosi:

- dla drużyn męskich 2×30 min. z 10 minutową przerwą,
- dla drużyn kobiecych i wszystkich innych drużyn 2×20 min. z 10 minutową przerwą.

Sędzia może skrócić czas trwania przerwy za zgodą obu kapitanów.

§ 7. Po przerwie następuje zmiana stron boiska i rozpoczęcie gry.

§ 8. Czas stracony wskutek nieprzewidzianych wypadków musi być doliczony do czasu danej połowy gry. O okresie czasu, jaki ma być doliczony, decyduje sędzia (przepis XVII § 4). Bezpośrednio po nieprzewidzianej przerwie w grze sędzia obowiązany jest zawiadomić kapitanów drużyn o jaki okres czasu zostanie przedłużona gra.

§ 9. Jeżeli gra zostanie przerwana krótko przed upływem połowy lub całej gry, dla wykonania rzutu wolnego lub karnego, należy odczekać z gwizdkiem na zakończenie gry lub jej połowy do czasu, aż wiadomo-

my będzie rezultat rzutu. Jeżeli po takim rzucie, wykonanym bezpośrednio w kierunku bramki lecąca piłka zostanie dotknięta przez jednego z graczy drużyny broniącej lub przez bramkarza i wpadnie do bramki — bramkę uznaje się. Jeżeli natomiast piłka wyjdzie poza boisko lub zostanie zagrana do jednego z współpartnerów, sędzia daje w tym momencie sygnał zakończenia zawodów.

Sędzia nie jest uprawniony do informowania graczy o tym, że dla podyktowania rzutu wolnego czy karnego przedłużył czas gry.

§ 10. Jeżeli sygnał na zakończenie połowy lub całej gry nastąpił za wcześnie, a gracze nie zeszli jeszcze z boiska, sędzia musi ponownie dać znak gwizdkiem o dalszym prowadzeniu gry, która zostaje podjęta przez wykonanie rzutu sędziowskiego na środku boiska.

Jeżeli za wcześnie nastąpiło odgwiszdywanie pierwszej połowy gry i gracze zeszli już z boiska, sędzia musi odczekać, aby minął czas przeznaczony na przerwę. Po przerwie drużyny podejmują grę w tym samym ustawieniu i na tych samych połowach boiska jak na początku gry. Grę rozpoczyna się rzutem sędziowskim i prowadzi się ją przez taki okres czasu, o jaki była skrócona pierwsza połowa gry. Wtedy sędzia odgwiszdykuje pierwszą połowę gry. Drużyny zmieniają połowy boiska i grę prowadzi się dalej bez przerwy, w normalny sposób, rzutem rozpoczynającym grę.

§ 11. Jeżeli zwycięzca musi być wyłoniony, a w przepisowym czasie wynik jest remisowy, po 5-minutowej przerwie następuje ponowne losowanie i dogrywka trwająca 2×10 min. dla drużyn męskich, a 2×5 min. dla wszystkich innych drużyn (bez przerwy między połowami dogrywki).

Jeżeli i wtedy nie nastąpi rozstrzygnięcie, zarządza się ponowną dogrywkę po 5-minutowej przerwie, trwającą dla drużyn męskich 2×10 min., a dla wszystkich innych drużyn 2×5 min. Po każdym 10 lub 5 min. dogrywki następuje zmiana boiska. Jeżeli w dalszym ciągu rozstrzygnięcie nie nastąpi, grę należy powtórzyć innego dnia.

§ 12. W czasie dogrywki skład drużyny nie może być zmieniany (z zastrzeżeniem przepisu o wymianie graczy — III § 3/).

Zezwala się:

§ 1. Zatrzymywać, chwytać, rzucać, uderzać, pchać piłkę w dowolny sposób przy pomocy rąk, ramion, głowy, tułowia, uda i kolan.

§ 2. Poruszać się z piłką w ręce najwyżej trzy kroki. Krok jest zrobiony, jeżeli jedną nogę oderwie się od ziemi i z powrotem ją postawi. Można przy tym podnieść drugą nogę, ale nie wolno postawić jej z powrotem.

§ 3. Wykonać wielokrotne kozłowanie, tj. poruszać się z piłką w ręce najwyżej trzy kroki, rzucić ją na ziemię, chwycić i znowu poruszać się trzy kroki z piłką w ręce. Nie ogranicza się ilości kroków, jakie zawodnik wykona między rzutem piłki na ziemię i ponownym jej chwytem.

§ 4. Trzymać piłkę przez trzy sekundy także wtedy, gdy ona leży na ziemi.

§ 5. Przekładać piłkę z jednej ręki do drugiej. Wolno również chwycić piłkę jedną ręką, a następnie dochwycić oburącz.

§ 6. Grać dalej piłką zawodnikowi kłęczącemu, siedzącemu lub leżącemu.

Nie wolno:

§ 7. Dotykać piłki umyślnie więcej niż jeden raz, zanim ona dotknie w tym czasie ziemi, innego gracza lub bramki (rzut wolny).

Błędny chwyt piłki nie jest karany.

§ 8. Dotknąć piłki podudziem lub stopą, chyba, że przeciwnik rzucił ją rozmyślnie w nogi graczowi (rzut

wolny). Dotknięcie piłki nogą, może nie być karane jeżeli przyniosło korzyść drużynie przeciwnej.

§ 9. Rzucać nie na piłkę leżącą lub toczącą się w pobliżu przeciwnika, gdy to może spowodować niebezpieczne zderzenie się graczy.

Nie jest błędem, gdy zawodnik rzuci się na piłkę toczącą się lub leżącą, jeżeli rzucenie się nie może spowodować zetknięcia się graczy. Nie jest błędem, jeżeli zawodnik rzuci się na piłkę znajdującą się w powietrzu, o ile nie rzuci się przed przeciwnika.

§ 10. Rozmyślnie wyrzucać piłkę poza linie końcowe lub boczne (rzut wolny).

§ 11. Jeżeli piłka dotknie sędziego, gra toczy się dalej. Gracz, który rozmyślnie rzuci piłką w sędziego, powinien być usunięty z boiska do końca gry. Również zamiar rzucenia piłką w sędziego powinien być karany. Po takich przekroczeniach grę wznowia się rzutem wolnym.

VI. Zachowanie się wobec przeciwnika

Zezwala się:

§ 1. Wytrącać przeciwnikowi piłkę atakując ją z dowolnej strony otwartą dłonią. Piłki nie wolno wybijać, można natomiast ją wygarniać lub wytrącać z rąk przeciwnika z dowolnej strony tzn. także z tyłu o ile nie następuje dotknięcie przeciwnika.

§ 2. Zastawiać przeciwnika bez piłki lub z piłką tylko ciałem. Zastawianie przeciwnika bez piłki lub z piłką rękami lub nogami jest niedozwolone. (rzut wolny w pozycji wyraźnej do zdobycia bramki — rzut karny).

§ 3. Wyrwać schwytanej przez przeciwnika piłki jedną lub dwoma rękami, albo wybijać jej z jego rąk (rzut wolny).

§ 4. Przytrzymywać przeciwnika, obejmować go jedną lub dwoma rękami, uderzać, popychać, napadać, naskakiwać, podstawiać mu nogę, rzucać się przed przeciwnika, zastawiać z tyłu (chyba, że przeciwnik obróci się w tym momencie) albo zagrażać mu w jakkolwiek inny sposób (rzut wolny; przy wyraźnej możliwości zdobycia bramki lub przy wybitnie brutalnym zagranu na własnej połowie boiska — rzut karny).

Pozostawia się swobodnej ocenie sędziego, czy istniała dogodna sytuacja do zdobycia bramki czy też nie, a więc czy ma podyktować rzut karny czy rzut wolny.

§ 5. Wepchnąć lub zmusić przeciwnika do wejścia na pole bramkowe (rzut wolny).

§ 6. Rozmyślnie rzucić piłką w przeciwnika, albo — stosując niebezpieczny manewr zwodzący — zbliżyć piłkę do twarzy przeciwnika (rzut wolny).

Za rozmyślne uderzenie piłką uważa się każde uderzenie piłką chyba, że przeciwnik wyraźnie „naskoczył” na piłkę. W pierwszym przypadku sędzia winien usunąć rzucającego zawodnika na 5 lub 10 min. (w rażących przypadkach do końca spotkania) w razie powtórzenia się tego przewinienia do końca zawodów.

§ 7. Gdy dwaj gracze przeciwnych drużyn upadną wraz z piłką tak, że leży ona pod nimi, sędzia zarządza rzut sędziowski — jeżeli żaden z graczy nie dopuścił się przekroczenia przepisów.

VII. Pole bramkowe

§ 1. W polu bramkowym może znajdować się tylko bramkarz. Pole bramkowe uważa się za przekroczone, jeżeli gracz dotknie jakkolwiek częścią ciała linii pola bramkowego.

§ 2. Za wejście na pole bramkowe karze się graczy następująco:

a) gracza drużyny atakującej — rzutem wolnym (przy linii pola bramkowego),

b) gracza drużyny broniącej — a) rzutem karnym, jeżeli przekroczenie nastąpiło wyraźnie w celu obrony, b) rzutem z małego rogu — we wszystkich innych przypadkach.

§ 3. Przekroczenie linii pola bramkowego bez piłki po rzucie na bramkę jest dozwolone, o ile nie przynosi szkody przeciwnikowi (dotyczy to graczy tak drużyny atakującej jak i broniącej).

Wolno również podnieść jedną stopę przy rzucie do bramki i przekroczyć nią linię pola bramkowego, z tym, że piłka musi opuścić ręce rzucającego zanim jego stopa dotknie pola bramkowego (rzut wolny przy linii pola bramkowego).

Podobnie zezwala się przy rzucie do bramki wykonywanym w podskoku, by ciało gracza znajdującego się w locie przekroczyło linię pola bramkowego, z tym, że piłka musi opuścić ręce rzucającego, za nim jego stopy dotkną ziemi (rzut wolny przy linii pola bramkowego). Miarodajne jest przy tym stawienie stóp przed wyskokiem.

§ 4. W polu bramkowym piłka należy do bramkarza. Wyciąganie piłki z pola bramkowego lub granie nadal piłką leżącą, toczącą się lub trzymaną przez bramkarza w polu bramkowym jest wzbronione (rzut wolny). Piłka przelatująca ponad polem bramkowym może być schwytana i zagrana w dowolnym kierunku (także i w kierunku bramki), lecz gracz zagrywający nią nie może przekraczać lub dotykać pola bramkowego. Uderzenie piłki pięścią jest zabronione, jeżeli inni gracze znajdują się w pobliżu.

§ 5. Piłka powracająca z pola bramkowego na pole gry pozostaje nadal w grze.

§ 6. Przy rozmyślnym rzuceniu piłki na pole bramkowe przez drużynę broniącą rozstrzyga się następująco:

a) jeżeli piłka całym obwodem przejdzie linię bramkową — zaliczenie bramki.

b) jeżeli bramkarz dotknie piłki, a piłka nie wejdzie do bramki — rzut karny.

c) jeżeli bramkarz nie dotknie piłki i piłka zatrzyma się w polu bramkowym — rzut wolny (nie może dyktować rzutu wolnego, jeżeli piłka nie dotknięta przez bramkarza wróci z powrotem na boisko — przepis VII § 7).

d) jeżeli piłka całym obwodem przyjdzie na pole bramkowe — przepis VII § 5.

e) jeżeli piłka przejdzie poza linię końcową — rzut wolny (przepis V § 10).

Rzut wolny wykonuje się z tego miejsca, w którym znajdował się gracz rozmyślnie wyrzucający piłkę poza linię końcową; miejsce to musi być jednak oddalone najmniej 6 m od linii pola bramkowego. (patrz komentarz do przepisu XIII, § 7).

§ 7. Jeżeli gracz drużyny broniącej — w dążeniu do obrony bramki — dotknie piłki, którą następnie chwyci bramkarz lub która zatrzyma się w polu bramkowym — gra toczy się dalej.

VIII. Bramkarz

§ 1. Bramkarz w polu bramkowym może dotykać piłki każdą częścią ciała, z tym, że stopami może zatrzymywać tylko piłkę toczącą się w kierunku bramki (mały róg).

§ 2. Bramkarz trzymający piłkę może wykonać na polu bramkowym dowolną ilość kroków i trzymać piłkę przez dowolny okres czasu (z zastrzeżeniem przepisu XII § 2).

§ 3. Bramkarz bez piłki może opuścić pole bramkowe. Uważany jest wtedy za gracza w polu. Bramkarz może brać udział w grze w polu tylko wówczas, gdy w polu bramkowym nie ma żadnego zawodnika.

§ 4. Bramkarzowi z piłką nie wolno opuścić pola bramkowego (mały róg).

§ 5. Z wyjątkiem obrony rzutów na bramkę, bramkarz, który wyrzucił piłkę z pola bramkowego, może dotknąć jej ponownie poza polem bramkowym tylko wtedy, jeżeli w tym czasie piłka została dotknięta przez innego gracza. Przekroczenie przepisu karze się rzutem wolnym z miejsca ponownego dotknięcia piłki przez bramkarza.

§ 6. Jeżeli bramkarz jakkolwiek częścią ciała dotknie podłoża poza zewnętrzną krawędzią linii pola bramkowego, uważa się, że opuścił pole bramkowe.

§ 7. Bramkarzowi znajdującemu się w polu bramkowym nie wolno dotykać piłki leżącej lub toczącej się poza polem bramkowym (rzut wolny).

§ 8. Bramkarzowi nie wolno wprowadzać piłki na pole bramkowe (rzut karny).

§ 9. Zmiana bramkarza podczas gry musi być zgłoszona sędziemu (rzut karny).

Drugi bramkarz może wejść na pole bramkowe dopiero po opuszczeniu go przez pierwszego bramkarza (rzut karny).

IX. Zdobyćcie bramki.

§ 1. Bramka jest zdobyta, gdy piłka całym swoim obwodem przeszła poza linię bramkową, a nie była rzucona do bramki przez gracza drużyny atakującej w sposób sprzeczny z przepisami (rzut wolny). Jeżeli wbrew przepisom — gracz drużyny broniącej rzuci piłkę do bramki, bramkę uznaje się nie dyktując rzutu wolnego (patrz przepis XIII § 12). Bramka zdobyta po gwizdku sędziego przerywającego grę z jakiegokolwiek powodu, nie może być uznana.

§ 2. Po zdobyciu bramki grę rozpoczyna rzutem ze środka boiska ta drużyna, która utraciła bramkę.

§ 3. Zwycięska drużyna, która zdobyła większą ilość bramek.

§ 4. Przy równej ilości bramek gra jest nierozstrzygnięta.

§ 5. Rzutem z autu, rzutem rozpoczynającym grę i rzutem od bramki, nie można zdobyć bramki.

RZUT Z AUTU

§ 1. Rzut z autu zarządza się jeżeli piłka całym swoim obwodem przejdzie poza linię boczną (wyjątek stanowi przepis V § 10).

§ 2. Rzut z autu zarządza się przeciw tej drużynie, której gracz dotknął piłki jako ostatni przed przejściem jej poza linię boczną. Rzut wykonuje się z tego miejsca, w którym piłka przeszła linię boiska.

§ 3. Gracz wykonujący rzut z autu musi stanąć oboma stopami poza linię boczną, zwrócony twarzą w stronę boiska i wyrzucić piłkę oburącz z nad głowy (rzut wolny). Przy rzucie z autu obie stopy gracza muszą dotykać podłoża (rzut wolny).

§ 4. Przeciwnik nie może przeszkadzać graczowi wykonującemu rzut z autu (rzut wolny). Przeciwnik wykonujący rzut z autu nie musi jednak utrzymywać odstepu 6 metrów.

§ 5. Gracz wykonujący rzut z autu może ponownie dotknąć piłki dopiero wtedy, gdy dotknął jej inny gracz, lub gdy piłka dotknęła urządzenia bramkowego (rzut wolny).

§ 6. Rzutem z autu nie można zdobyć bramki (rzut od bramki). We własnej drużynie, stosownie do przepisu VII § 6, rzut z autu może spowodować zaliczenie „samobójczej” bramki.

§ 7. Rzut z autu wykonuje się bez gwizdka sędziego. Jeżeli jednak sędzia zmuszony jest dać sygnał gwizdkiem z powodu rozmyślnego zwlekania z wykonaniem rzutu — rzut musi nastąpić w przeciągu 3 sekund po gwizdku (rzut wolny).

XI RZUT Z ROGU I MAŁEGO ROGU

§ 1. Rzut z rogu zarządza się, jeżeli piłka przed przekroczeniem linii końcowej dotknięta zostanie ostatnio

przez jednego z graczy drużyny broniącej (wyjątek przepis V § 10 i przepis VII § 6d).

§ 2 Rzut z rogu wykonuje się w ciągu 3 sekund po gwizdka sędziego, z miejsca zetknięcia się linii końcowej z linią boczną i po tej stronie bramki, po której piłka dotknięta przez gracza drużyny broniącej przekroczyła linię końcową (rzut wolny).

§ 3. Rzut z małego rogu zarządza się:

- a) jeżeli jeden z graczy w polu drużyny broniącej przekroczy linię pola bramkowego (przepis VII § 2b)
- b) jeżeli piłka zostanie dotknięta przez bramkarza w sposób niezgodny z przepisami (przepis VIII § 1)
- c) jeżeli bramkarz opuści pole bramkowe z piłką (przepis VIII § 4, XII § 3)
- d) jeżeli bramkarz rozmyślnie zwleka z wyrzuceniem piłki (przepis XII § 2)
- e) za niezgodny z przepisami rzut od bramki (przepis XII § 3).

§ 4. Rzut z małego rogu wykonuje się w ciągu 3 sekund od gwizdka sędziego, z miejsca przecięcia się linii rzutów wolnych z linią końcową i po tej stronie bramki, po której nastąpiło przewinienie (rzut wolny).

§ 5. Przy wykonywaniu rzutu z rogu i małego rogu, gracz wykonujący rzut musi przynajmniej częścią jednej stopy dotykać ziemi (rzut wolny).

Drugą nogę wolno unieść i postawić ją z powrotem.

§ 6. Zezwala się na przeniesienie piłki poza linię boczną lub końcową boiska w momencie wykonywania rzutu z rogu i małego rogu.

§ 7. Z rzutu z rogu i małego rogu można zdobyć bramkę.

§ 8. Gracz wykonujący rzut z rogu lub małego rogu może ponownie dotknąć piłki dopiero wtedy, gdy piłka dotknie bramki lub została dotknięta przez innego gracza (rzut wolny).

§ 9. Gracze drużyny broniącej muszą znajdować się w odległości co najmniej 6 m od wykonującego rzut z rogu lub małego rogu (rzut wolny).

Rzutów z rogu i małego rogu nie zalicza się do rzutów wolnych i dlatego w czasie wykonywania tych rzutów gracze drużyny atakującej nie muszą ustawiać się w odległości 6 m od pola bramkowego.

Sędzia powinien poprawić ustawienie zawodników przed daniem sygnału na wykonanie rzutu.

XII. RZUT OD BRAMKI

§ 1. Rzut od bramki zarządza się:

- a) jeżeli piłka przed przekroczeniem linii końcowej została ostatnio dotknięta przez jednego z graczy drużyny atakującej
- b) jeżeli piłka przy rzucie od bramki, rzucie z autu albo przy rzucie rozpoczynającym grę została skierowana bezpośrednio do bramki przeciwnika.

§ 2. Rzut od bramki wykonuje się bez gwizdka sędziego. Jeżeli jednak bramkarz rozmyślnie zwleka z wykonaniem rzutu, sędzia daje znak gwizdkiem i rzut musi być wykonany w przeciągu 3 sekund od gwizdka (rzut z małego rogu).

§ 3. Rzut od bramki musi być wykonany przez bramkarza z pola bramkowego (rzut z małego rogu).

Przy wyjściu bramkarza z koła bramkowego można dokładnie rozpoznać, czy była to obrona bramki czy też wyczczenie piłki. Po rzucie od bramki i po obronie bramki, zakończonej pewnym uchwyceniem piłki, bramkarz może dotknąć piłki ponownie poza polem bramkowym dopiero wówczas, gdy zostanie ona dotknięta przez

innego gracza. Po obronie bramki zakończonej wybiciem piłki bramkarz może wybiec z pola bramkowego i uchwycić piłkę ponownie, za nim dotknie jej inny gracz.

§ 4. W momencie wykonywania rzutu od bramki dozwolone jest przeniesienie piłki ponad linię końcową. Przy wykonywaniu rzutu od bramki nie może być zaliczona „samobójcza” bramka.

§ 5. Rzutem od bramki nie można zdobyć bramki (rzut od bramki).

§ 6. Bramkarz, po wyrzuceniu piłki z pola bramkowego, może dotknąć jej ponownie poza polem bramkowym, jeżeli piłka w tym czasie dotknięta została przez innego gracza — z wyjątkiem obrony rzutu na bramkę (rzut wolny w miejscu dotknięcia piłki przez bramkarza).

§ 7. W momencie wykonywania rzutu od bramki gracze przeciwnej drużyny muszą znajdować się poza linią rzutów wolnych (rzut wolny).

Jeżeli bramkarz zdobył piłkę z gry, to przy wyrzuceniu od bramki przeciwników nie obowiązuje przepis XII § 7.

XIII. RZUT WOLNY

§ 1. Rzut wolny zarządza się:

- a) za wejście zawodnika do gry lub opuszczenie boiska nie zgłoszone sędziemu (przepis III § 4)
- b) za nieprzepisowe zaczęcie gry ze środka (przepis IV za wyjątkiem § 3)
- c) za błędy popełnione przy chwytach i rzutach piłki (przepis V)
- d) za rozmyślne zagranie piłki poza linie boczne lub własną linię końcową (przepis V § 10 i VII § 6d)
- e) za nieprzepisowe zachowanie się względem przeciwnika (przepis VI)
- f) za błędy popełnione na polu bramkowym przez drużynę atakującą (przepis VII)
- g) za wyciągnięcie piłki z pola bramkowego przez jednego z graczy w polu (przepis VII § 4)
- h) za umyślne zagranie piłki na własne pole bramkowe (przepis VII § 6c)
- i) za błędy bramkarza (przepis VIII § 5 i § 7)
- k) za błędne wykonanie rzutu z autu (przepis X)
- l) za błędne wykonanie rzutu z rogu i małego rogu (przepis XI)
- m) za błędne zachowanie się graczy drużyny atakującej w momencie rzutu od bramki (przepis XII § 7)
- n) za błędne wykonanie rzutu wolnego (przepis XIII)
- o) za błędne wykonanie rzutu każdego (przepis XIV)
- p) za błędne zachowanie się graczy w momencie rzutu sędziowskiego (przepis XV)
- r) za błędne wykonanie zmiany graczy w polu, (przepis III § 1 i § 3)
- s) za zamiar lub rozmyślne rzucenie piłką w sędziego (przepis V § 11)
- t) za niesportowe zachowanie się w stosunku do sędziego, przeciwnika, zawodnika własnej drużyny lub publiczności (przepis XVII § 5 i § 6).

§ 2. Rzut wolny musi być wykonany w ciągu 3 sekund od gwizdka sędziego i z miejsca, na którym błąd został popełniony (rzut wolny). W chwili wykonywania rzutu wolnego żaden zawodnik drużyny atakującej nie może przekroczyć linii rzutów wolnych tak długo, dopóki piłka nie opuści ręki rzucającego (rzut wolny).

Podczas wykonywania rzutu wolnego, obojętne z jakiego miejsca na boisku, żaden gracz drużyny atakującej nie może dotknąć lub przekroczyć linii rzutów wolnych tak długo, dopóki piłka nie opuści rąk gracza wykonującego rzut.

§ 3. Przy wykonywaniu rzutu wolnego gracz wykonujący rzut musi przynajmniej częścią jednej stopy dotykać ziemi (rzut wolny). Drugą stopę może oderwać od ziemi i postawić ją z powrotem.

§ 4. Podczas wykonywania rzutu wolnego można przenosić piłkę ponad linią boczną, końcową lub linię pola bramkowego.

§ 5. Z rzutu wolnego można zdobyć bramkę.

§ 6. Gracz wykonujący rzut wolny może ponownie dotknąć piłkę dopiero wtedy, gdy piłka dotknęła bramki lub dotknięta została przez innego gracza (rzut wolny).

§ 7. W momencie wykonywania rzutu wolnego gracze drużyny przeciwnej muszą się znajdować w odległości co najmniej 6 m od wykonującego rzut wolny tak długo, dopóki piłka nie opuści rąk rzucającego (rzut wolny z zastrzeżeniem przepisu XIII § 12).

§ 8. Rzut wolny przeciwko drużynie broniącej nie może być wykonywany z odległości mniejszej niż 6 m od linii pola bramkowego. Jeżeli przewinienie zostało popełnione przez drużynę broniącą między własnym polem bramkowym, a linią rzutów wolnych — rzut wolny należy wykonać z poza linii rzutów wolnych na przedłużeniu osi przeprowadzonej od środka bramki do miejsca przewinienia.

§ 9. Zawodnicy drużyny broniącej mogą ustawić przy linii pola bramkowego poza tym jednak muszą przestrzegać przepisu VII § 1.

§ 10. Gdy gracz wykonujący rzut wolny znajdzie się z piłką na miejscu, z którego rzut ma być wykonany, sędzia obowiązany jest dać znak gwizdkiem na wykonanie rzutu

§ 11. W razie nieprawidłowego ustawienia się drużyny broniącej w momencie wykonywania rzutu wolnego, sędzia nie może zwlekać z gwizdkiem na wykonanie rzutu i poprawiać jej ustawienia, o ile zwłoka przez to powstała osłabiłaby szanse drużyny atakującej, w przeciwnym przypadku sędzia powinien poprawić błędne ustawienie graczy drużyny broniącej.

Jeżeli sędzia dał sygnał na wykonanie rzutu wolnego mimo nieprawidłowego ustawienia się drużyny broniącej nie może zarządzić powtórzenia wykonania rzutu chyba, że w czasie między sygnałem a wykonaniem rzutu (3 sekundy) ustawienie to uległo zmianie pogarszającej sytuację drużyny atakującej. Jeżeli błędne ustawienie się drużyny broniącej przy rzutach wolnych ma charakter stałe powtarzający się, sędzia winien po upomnieniu usunąć właściwych zawodników z boiska na 5—10 min. lub do końca zawodów.

§ 12. Sędzia może nie odgwizdać rzutu wolnego przyznane drużynie atakującej, o ile przyznanie rzutu osłabiłoby szanse drużyny atakującej.

Jeżeli sędzia nie odgwizdże rzutu wolnego j. w. nie może odgwizdać go w terminie późniejszym.

XIV. RZUT KARNY

§ 1. Rzut karny zarządza się:

- a) za brutalne zagranie ra własnej połowie boiska (przepis VI § 5)
- b) za niezgodne z przepisami zachowanie się wobec gracza znajdującego się na pozycji dogodnej do zdobycia bramki (przepis VI § 5)
- c) za wkroczenie na własne pole bramkowe w wyraźnym celu obrony (przepis VII § 2b)
- d) za rozmyślne zagranie piłką do własnego bramkarza (przepis VII § 6b)
- e) za wprowadzenie piłki przez bramkarza na pole bramkowe (przepis VIII § 8)
- f) za niezgodną z przepisami zmianę bramkarza (przepis VIII § 9).

§ 2. Rzut karny musi być wykonany w przeciągu 3 sekund od gwizdka sędziego (rzut wolny).

§ 3. Gracz wykonujący rzut karny nie może dotknąć ani przekroczyć linii rzutów karnych tak długo, dopóki piłka nie opuści jego rąk (rzut wolny).

Jeżeli gracz mający wykonać rzut karny ustawi się na linii rzutów karnych, sędzia powinien przed daniem sygnału ostrzec go i poprawić. Również i pozostałych graczy sędzia powinien przestrzec o obowiązku zachowania odległości 6 metrów od linii pola bramkowego.

Po gwizdku sędziego każde przekroczenie przepisów powinno być karane.

§ 4. Przy wykonywaniu rzutu karnego gracz wykonujący rzut musi przynajmniej częścią jednej stopy dotykać ziemi (rzut wolny). Drugą stopę może oderwać od ziemi i postawić ją z powrotem.

§ 5. Rzut karny musi być wykonany bezpośrednio w kierunku bramki (rzut wolny).

§ 6. Gracz wykonujący rzut karny może ponownie dotknąć piłki dopiero wtedy, gdy piłka dotknęła bramki lub została dotknięta przez innego gracza (rzut wolny).

§ 7. Podczas wykonywania rzutu karnego wszyscy zawodnicy z wyjątkiem wykonującego rzut i bramkarza, muszą się znajdować poza linią rzutów wolnych.

§ 8. Jeżeli gracz drużyny atakującej przekroczył linię rzutów wolnych za nim piłka opuści ręce wykonującego rzut, sędzia rozstrzyga następująco:

- a) jeżeli bramka została zdobyta — powtórzenie rzutu
- b) jeżeli piłka przeszła obok lub nad bramką — rzut od bramki
- c) jeżeli piłka odbiła się od bramkarza lub od bramki i wyszła na boisko — rzut wolny na korzyść drużyny broniącej
- d) jeżeli piłkę chwycił bramkarz — gra toczy się dalej

§ 9. Jeżeli gracz drużyny broniącej przekroczy linię rzutów wolnych zanim piłka opuści ręce wykonującego rzut — sędzia rozstrzyga następująco:

- a) jeżeli bramka została zdobyta — bramkę uznaje się
- b) w innym przypadku — powtórzenie rzutu

Jeżeli błąd popełnią gracze obu drużyn, sędzia zarządza powtórzenie rzutu.

§ 10. W czasie wykonywania rzutu karnego bramkarz może poruszać się swobodnie w polu bramkowym, nie wolno mu jednak zbliżyć się do linii rzutu karnego więcej niż na odległość 6 m. W razie niezgodnego z przepisami zachowania się bramkarza — rzut karny należy powtórzyć, jeżeli bramka nie została zdobyta.

§ 11. Sędziemu nie wolno odgwizdywać rzutu karnego, jeżeli przez przyznanie go wzrastaliby szanse drużyny, która zawiła rzut. (patrz komentarz do przepisu XIII § 12).

XV. RZUT SĘDZIOWSKI

§ 1. Jeżeli gracze obu drużyn równocześnie popełnią błąd, albo gdy gra zostanie przerwana przez sędziego z powodów nie objętych przepisami, a piłka w tym czasie nie znajdowała się w polu bramkowym lub poza boiskiem — sędzia wznawia grę rzutem sędziowskim. Jeżeli piłka znajduje się w polu bramkowym, zarządza się rzut od bramki.

§ 2. Przy rzucie sędziowskim sędzia rzuca piłkę pionowo o ziemię w miejscu, w którym gra została przerwana.

§ 3. W czasie wykonywania rzutu sędziowskiego wszyscy gracze muszą być oddaleni od sędziego przynajmniej o 6 m, dopóki piłka nie dotknie ziemi (rzut wolny).

§ 4. Rzut sędziowski nie może być wykonywany bliżej niż 6 m od linii pola bramkowego. Ustawienie graczy jest takie jak podaje przepis XIII § 2 i § 9.

XVI. SYGNAŁ SĘDZIEGO

§ 1. Sędzia daje znak gwizdkiem:

- a) na rozpoczęcie gry, przerwę i koniec gry
- b) po zdobyciu bramki
- c) przy przekroczeniu przepisów (z zastrzeżeniem przepisu XIII § 12, XVI § 11)
- d) po przejściu piłki poza linię boczną lub końcową
- e) na wykonanie rzutu rozpoczynającego grę, rzutu wolnego, karnego, z rogu i małego rogu.

§ 2. W czasie wykonywania rzutu z autu i rzutu od bramki zawodnik musi wprowadzić piłkę do gry jak najszybciej, bez gwizdka sędziego (z zachowaniem przepisów X § 7 i XII § 2).

§ 3. Sędzia winien dać sygnał na wykonanie rzutu dopiero wówczas, gdy zawodnik znajdzie się z piłką w ręce na miejscu, skąd rzut ma być wykonany.

XVII. PROWADZENIE GRY

§ 1. Grę prowadzi sędzia z pomocą 2 sędziów liniowych i 2 sędziów bramkowych.

§ 2. Sędzia prowadzi zawody zgodnie z przepisami i sprawuje nadzór nad zachowaniem się graczy od chwili wkroczenia do momentu opuszczenia przez nich boiska.

§ 3. Sędzia rozstrzyga samodzielnie. Jego rozstrzygnięcia są bezapelacyjne, o ile nie są sprzeczne z przepisami. Są one decydujące również dla sędziów liniowych i bramkowych. Jedynie kapitan drużyny może prosić o wyjaśnienie decyzji sędziego.

§ 4. Sędzia liczy bramki i mierzy czas stracony na przerwy w grze (przepis IV § 8).

§ 5. Sędzia jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów. W razie niemożności prowadzenia gry w myśl przepisów powinien grę przerwać.

W trakcie zawodów nie wolno zmieniać sędziego.

W przypadku, gdy jedna z drużyn gra na czas sędziego nie może przerywać gry chyba, że gra przybiera charakter niesportowy (rzut wolny).

§ 6. W przypadku niesportowego zachowania się zawodnika — sędzia winien upomnieć go. W razie powtórnego przewinienia należy zawodnika wykluczyć z gry.

W razie ciężkiego przewinienia sędzia może usunąć gracza bez uprzedniego napomnienia go.

§ 7. Wykluczenie zawodnika z gry może być 5 minutowe, 10 minutowe lub do końca gry.

Jeżeli zawodnik został wykluczony w pierwszej połowie gry, a okres jego kary nie upłynął do przerwy, po przerwie wchodzi do gry dopiero po upływie pozostałego okresu kary.

W przypadku przedłużenia czasu gry w rozumieniu przepisu IV § 11, kara wykluczenia, której okres jeszcze nie upłynął, rozciąga się na czas przedłużenia gry. Gracze wykluczeni czasowo z gry powinni przebywać na miejscu przeznaczonym dla graczy rezerwowych, lub kierownictwa drużyny. Jeden zawodnik nie może być

usunięty z boiska kilkakrotnie po 5 lub 10 min. Jeżeli został już raz usunięty na 5 min, to po następnym przewinieniu winien być usunięty na 10 min. a za 3-cim razem do końca zawodów (z zastrzeżeniem przepisu VI § 8).

§ 8. W okresie kary zawodnik wykluczony z gry nie może być zastąpiony zawodnikiem rezerwowym.

§ 9. Zawodnik wchodzący na boisko po upływie kary wykluczenia musi zgłosić się u sędziego.

Sędzia nie daje sygnału na wejście na boisko gracza czasowo wykluczonego z gry. Gracz jest osobiście odpowiedzialny za zgłoszenie się w odpowiednim czasie u sędziego z zachowaniem przepisu III § 4 i może wejść na boisko w czasie trwania gry.

Sędzia główny może zlecić mierzenie karnych minut sędziom bramkowym, którzy wówczas dają znak upoważniający do wejścia na boisko zawodnikom czasowo wykluczonym z gry, ale zawsze winien zgłosić się u sędziego głównego za nim weźmie udział w grze (rzut wolny).

§ 10. Sędzia powinien nosić przepisowy czarny ubiór. Ubiór sędziów liniowych i bramkowych powinien być również przepisowy i różnić się wyraźnie od ubioru graczy.

§ 11. Sędzia kontroluje czas wykluczenia oraz zejście i wejście na boisko zawodników wykluczonych z gry. W razie potrzeby sędzia może zlecić wykonanie tej czynności jednemu z sędziów pomocniczych.

§ 12. Sędzia bramkowy sygnalizuje:

- a) zdobycie bramki — ręka z chorągiewką pionowo podniesiona ponad głowę
- b) rzut z rogu — ręka z chorągiewką podniesioną w kierunku miejsca z którego rzut ma być wykonany
- c) rzut od bramki — ręka z chorągiewką opuszczoną w dół
- d) przekroczenie pola bramkowego przez gracza drużyny atakującej — ręka z chorągiewką wyciągniętą w kierunku miejsca, w którym pole bramkowe zostało przekroczone. Przekroczenie pola bramkowego przez gracza drużyny broniącej nie jest sygnalizowane przez sędziego bramkowego, decyzją w tym przypadku należy tylko do sędziego.

§ 13. Sędzia liniowy sygnalizuje przejście piłki przez linię boczną, poruszając chorągiewką ponad głowę, a następnie wskazując na linię końcową pola gry tej drużyny, której zawodnik spowodował wyjście piłki poza boisko.

Sędzia liniowy wskazuje miejsce z którego ma nastąpić rzut z autu.

§ 14. Sygnały sędziów liniowych i bramkowych mogą być wykonywane tylko za pomocą chorągiewki. Muszą być wyraźne i zdecydowane.

Jeżeli sędzia prowadzący zawody przeoczy rozmyślnie albo nierozmyślnie sygnały sędziów liniowych lub bramkowych, należy sygnalizację przerwać.

§ 15. Sędzia prowadzący zawody i sędziowie pomocnicy powinni doskonale znać przepisy i prowadzić zawody zgodnie z przepisami i istotą gry. Sędziowie odpowiadają za prawdziwie sportową atmosferę zawodów.

TENIS STOŁOWY

KOMUNIKAT nr 46/56

Prezydium Sekcji Tenisa Stołowego WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący imprezy z okazji rocznicy Święta Odrodzenia Polski Ludowej

1. Impreza tenisa stołowego z okazji rocznicy Święta Odrodzenia Polski.

Podajemy do wiadomości, że w dniu 18 lipca 1956 r. o godz. 18 w świetlicy KS „Start” w Chorzowie przy ul. Dąbrowskiego nr 10/12 rozegrane zostały zawody reprezentacyjne w tenisie stołowym w konkurencji mężczyzn.

Team „A” — Team „B”

dla uczczenia rocznicy Święta Odrodzenia Polski.

W składzie Team „A” występowali zawodnicy:

Podwórny, Seweryński i Szwarcenkorn w Teamie „B” — Fójcik, Myrcik i Ulrych.

Zawody dały wynik 6:4 dla Teamu „B”.

Punkty dla Team „A” zdobyli — Podwórny 2, Seweryński i Szwarcenkorn po 1, a dla Team „B” — Fójcik i Ulrych po 2 i Myrcik 1, oraz w debłu para Fójcik i Ulrych — 1 pkt.

2. Podziękowanie

Prezydium Sekcji składa tą drogą podziękowanie Radzie Koła Sportowego „Start” w Chorzowie za bezinteresowne udzielenie świetlicy i przygotowanie kompletnego stołu tenisa stołowego z oświetleniem do gry oraz zawodnikom biorącym udział w zawodach z okazji rocznicy Święta Odrodzenia Polski.

Sekretarz	Inspektor Sekcji	Przew. Sekcji
St. Urła	Fr. Koziak	Wł. Oleksiak

J E Z D Z I E C T W O

KOMUNIKAT Nr 2/56

Sekcji Jeździeckiej WKKF w Stalinogrodzie dotyczący uzupełnienia komunikatu Nr 1/56 oraz wniosków do Prezydium WKKF w Stalinogrodzie, zorganizowania obozu szkoleniowego w Drogomyślu i sprawozdania z zawodów konnych w Koszęcinie

1. W komunikacie nr 1/56 nie podano, że na terenie województwa istniała już Sekcja Jeździecka przy Radzie Wojewódzkiej LZS w Stalinogrodzie. Stwierdza się natomiast, że cały aktyw dotychczasowej Sekcji Jeździeckiej LZS wszedł w skład Prezydium Sekcji Jeździeckiej WKKF w Stalinogrodzie. Tym samym wszelkie istniejące ogniwa Sekcji zostały podporządkowane Sekcji Jeździeckiej WKKF.

2. Na posiedzeniu Prezydium Sekcji w dniu 15. 6. br. dookooptowano jako członka Prezydium ob. Bronikowskiego Jana, zamieszkałego w Stalinogrodzie, ul. Sołkowska 3 oraz postanowiono wystąpić z wnioskami o:

- zweryfikowanie ob. Rybickiego Tadeusza jako trenera klasy państwowej
- zweryfikowanie ob. ob.: Sznawińskiego Adama, Kwarczyńskiego Zygmunta i Bronikowskiego Jana jako sędziów.

3. Prezydium Sekcji komunikuje, że na wniosek RW LZS organizuje obóz szkoleniowy przy Stadninie Ogierów Drogomyśl w dniach 24. 7. — 7. 8. 1956 r. Celem

obozu jest przeszkolenie jeźdźców z poszczególnych Sekcji terenowych jako pomocników instruktorów oraz udzielenie wytycznych w przygotowaniu koni i jeźdźców, mających brać udział w zawodach międzywojewódzkich i okręgowych.

4. Dnia 1 lipca 1956 r. staraniem Sekcji Jeździeckiej LZS przy Zespole PGR Koszęcin, odbyły się zawody konne na terenie parku Koszęcińskiego. W zawodach brał udział jeźdźcy i konie z sekcji Koszęcin, Ochaby, Drogomyśl, Koźle i Moszna. Łącznie startowało 29 jeźdźców na tyłuż koniach. Zawody konne podzielono na trzy konkursy w skokach:

- konkurs zwykły dla koni nie zaawansowanych, wy sokość przeszkód do 80 cm.
- konkurs zwykły, wysokość przeszkód do 90 cm.
- konkurs dokładności dla koni, które brały udział w zawodach publicznych, wysokość przeszkód do 110 cm.

Poza właściwymi zawodami zorganizowano pokaz klaczy tzw. „rasy śląskiej”, walkę o pióropusze i część artystyczną, na którą złożyło się wesele krakowskie (z udziałem zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”).

Sędzią głównym zawodów oraz gospodarzem toru był ob. Pietraszkiewicz Antoni. Zainteresowanie publiczności zawodami (ponad 5000) bardzo duże. Organizacja całej imprezy przez Sekcję Jeździecką przy Zespole PGR w Koszęcinie pod kierunkiem Dyrektora Zespołu inż. Walka bez zarzutu.

Sekretarz	Przewodniczący
A. Szczawiński	T. Rybicki

R U G B Y

KOMUNIKAT Nr 3/56

Prezydium Sekcji Rugby WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący składu Prezydium Sekcji oraz Kolegium Sędziów

W dniu 25 czerwca 1956 r. odbyło się posiedzenie Plenum Sekcji Rugby na którym dokonano wyboru Prezydium Sekcji na okres 2 lat.

Prezydium

Przewodniczący — mgr Michoński Stefan.
I wiceprzewodniczący — ob. Buliński Ludwik
II wiceprzewodniczący — ob. Nowak Tadeusz
Sekretarz — ob. Lempart Jerzy
Członkowie — ob. ob.: Hryniewicz Janusz, Torrents Ramon, Sroka Jerzy.

Komisja Sportowo - Dyscyplinarna

Ob. Kudasiewicz Jerzy

Komisja organizacyjna i klasyfikacyjna

ob. ob.: inż. Kalinka Bogumił, Wieczerek Waldemar

Przewodniczący Rady Trenerów

Ob. Nowak Franciszek

Członkowie:

Ob. ob.: Waclawik Wilhelm, Kowalski Andrzej, Gwieździk Jan,

Równocześnie dokonano wyboru Prezydium Kolegium Sędziów Rugby, które ukonstytuowało się następująco:
Przewodniczący Kolegium — ob. Nowak Tadeusz
Wiceprzewodniczący — ob. Liszka Franciszek
Sekretarz — ob. Gawor Leszek
Członkowie — ob. Piekarek, ob. Lempart Jerzy.
Odpowiedzialny za pracę Komisji Sportowo - dyscyplinarnej oraz Organizacyjno - klasyfikacyjnej jest wiceprzewodniczący Prezydium ob. Buliński Ludwik, natomiast za pracę Komisji Propagandowej, Rady Trenerów jest Przewodniczący Sekcji.

Sekretarz   Inspektor Sekcji   Przewodniczący
Jerzy Lempart   mgr K. Sochacki   mgr St. Michoński

A T L E T Y K A

KOMUNIKAT Nr 9/56

Prezydium Sekcji Atletyki WKKF w Stalinogrodzie, dotyczący różnych spraw bieżących

1. Zgodnie z uchwałą Prezydium Sekcji Atletyki WKKF Stalinogród z dnia 28. 6. 1956 r. ukarano zawodnika Malcharka Romana LZS Imielin roczną dyskwalifikacją z zawieszeniem oraz wykreślenie z ewidencji sędziów aż do ponownego przeszkolenia. Natomiast mecz zapaśniczy o mistrzostwo drużynowe ligi wojewódzkiej seniorów, rozegrany pomiędzy „Górnikiem” Ruda Śląska — LZS Imielin postanowiono zweryfikować tak jak się zakończył na materacu tj. 4:2 dla „Górnika” Ruda Śląska.

Za czynne znieważenie sędziego jakie miało miejsce w dniu 20. 5. 56 r. w Imielinie podczas zawodów zapaśniczych o mistrzostwo drużynowe ligi wojewódzkiej seniorów w zapasach ukarano upomnieniem zawodnika Jana Koptona. Wyjątkowo łagodny wymiar kary uwzględniono na skutek psychicznego załamania się w. w. (stosunki rodzinne) oraz wzięto pod uwagę jego dotychczasową niekaralność i wzorowe prowadzenie się w swej całej karierze sportowej (25 lat).

2. Ukarano naganą trenera KS „Budowlani” Chorzów za niepowiadomienie swojego zawodnika Blachnika Stefana, który miał się stawić w dniu 31. 5. 56 r. we Wrocławiu na międzywojewódzkie zawody zapaśnicze juniorów Wrocław — Stalinogród.

Liga wojewódzka seniorów

- „Górnika” Zabrze — „Gwardia” Gliwice 5:2
- „Górnika” Stalinogród 0:8 — „Górnika” Dąbrowa Górnicza 3:5 — „Górnika” Ruda Śl. 0:8 — „Górnika” Mysłowice 0:8 — LZS Imielin 0:8.
- „Gwardia” Gliwice — „Górnika” Zabrze 2:5 — „Stal” N. Bytom 5:3 — „Górnika” Dąbrowa Górnicza 2:6, — „Górnika” Ruda Śl. 5:3 — „Górnika” Mysłowice 6:2 — LZS Imielin 0:8.
- „Stal” Nowy-Bytom — „Górnika” Zabrze 8:0 — „Gwardia” Gliwice 3:5 — „Górnika” Stalinogród 0:8 — LZS Imielin 0:8.
- „Górnika” Stalinogród — „Górnika” Zabrze 8:0 — „Stal” Nowy Bytom 8:0 — „Górnika” Dąbrowa Górnicza 8:0 — „Górnika” Ruda Śl. 4:4 — LZS Imielin 3:5.
- „Górnika” Dąbrowa Górnicza — „Górnika” Zabrze 5:3 — „Gwardia” Gliwice 6:2 — „Górnika” Stalinogród 0:8 — „Górnika” Ruda Śl. 2:6 — „Górnika” Mysłowice 2:6 — LZS Imielin 5:3.

„Górnika” Ruda Śl. — „Górnika” Zabrze 8:0 — „Gwardia” Gliwice 3:5 — „Górnika” Stalinogród 4:4 — „Górnika” Dąb. Górnicza 6: 2 — „Górnika” Mysłowice 0:8 — LZS Imielin 4:2.

„Górnika” Mysłowice — „Górnika” Zabrze 0:8 — „Gwardia” Gliwice 2:6 — „Górnika” Dąb. Górnicza 6:2 — „Górnika” Ruda Śl. 8:0 — LZS Imielin 2:6.

LZS Imielin — „Górnika” Zabrze 8:0 — „Gwardia” Gliwice 8:0 — Stal Nowy-Bytom 8:0 — „Górnika” Stalinogród 5:3 — „Górnika” Dąb. Górnicza 3:5 — „Górnika” Ruda Śl. 2:4 — „Górnika” Mysłowice 6:2.

Dotychczasowa tabela rozgrywek

Nazwa Koła	rozegr. meczy	punktów	punkt. walk	miejsce
LZS Imielin	7	10	38:16	I
„Górnika” Stalinogród	5	7	31:9	II
„Górnika” Ruda Śl.	6	7	25:21	III
„Górnika” 09 Mysłowice	5	6	26:14	IV
„Górnika” Dąb. Górn.	6	6	20:28	V
„Gwardia” Gliwice	6	6	20:27	VI
„Stal” Nowy-Bytom	4	2	11:21	VII
„Górnika” Zabrze	6	2	8:30	VIII

Weryfikacja mistrzostw drużynowych juniorów w zapasach

- „Górnika” 09 Mysłowice — „Górnika” Stalinogród 3:6 — LZS Imielin 6:3 — „Stal” Łabędy 9:0 — „Stal” Łagiewniki 9:0 — „Stal” Welnowiec 9:0 — „Górnika” Ruda Śl. 9:0.
- „Górnika” Stalinogród — „Górnika” 09 Mysłowice 6:3 — „Stal” Nowy-Bytom 9:0 — LZS Imielin 7:1 — „Stal” Łabędy 4:5 — „Budowlani” Chorzów 9:0 — „Stal” Łagiewniki 9:0 — „Górnika” Ruda Śl. 5:4.
- „Stal” Nowy-Bytom — „Górnika” Stalinogród 0:9 — Budowlani Chorzów 3:6 — „Stal” Łagiewniki 4:5 — „Górnika” Ruda Śl. 5:4.
- LZS Imielin — „Górnika” 09 Mysłowice 3:6 — „Górnika” Stalinogród 1:7 — „Stal” Łabędy 3:6.
- „Stal” Łabędy — 09 Mysłowice 0:9 — „Górnika” Stalinogród 5:4 — LZS Imielin 6:3 — „Stal” Łagiewniki 9:0 — „Górnika” Ruda Śl. 6:3.
- „Budowlani” Chorzów — „Górnika” Stalinogród 0:9 — „Stal” Nowy-Bytom 6:3 — „Stal” Welnowiec 3:5.
- „Stal” Łagiewniki — „Górnika” 09 Mysłowice 0:9 — „Górnika” Stalinogród 0:9 — „Stal” Nowy-Bytom 5:4 — „Stal” Łabędy 0:9.

„Stal” Wełnowiec — „Górnik” 09 Mysłowice 0:9 —
 „Budowlani” Chorzów 5:3 — „Górnik” Ruda Śl. 0:9.
 „Górnik” Ruda Śl. — „Górnik” 09 Mysłowice 0:9 —
 „Górnik” Staliność 4:5 — „Stal” Nowy-Bytom 4:5 —
 „Stal” Łabędy 3:6 — „Stal” Wełnowiec 9:0.

Dotychczasowa tabela weryfikacyjna

Nazwa Koła	rozegr. meczy	punktów	punkt. walk	miejsce
„Górnik” St-gród	7	12	49:13	I
„Górnik” 09 Mysłowice	6	10	45:9	II
„Stal” Łabędy	5	8	26:19	III
„Górnik” Ruda Śl.	5	2	20:25	IV
„Stal” Nowy-Bytom	4	2	12:24	V
„Budowlani” Chorzów	3	2	9:17	VI
„Stal” Wełnowiec	3	2	5:21	VII
„Stal” Łagiewniki	4	2	5:31	VIII
L. Z. S. Imielin	3	0	7:19	IX

Wszelkie zaległe mecze w porozumieniu ze swoim przeciwnikiem należy do dnia 30. 7. 1956 r. zakończyć, w przeciwnym wypadku zgodnie z regulaminem zveryfikuje się je jako walkower.

3. Mistrzostwa drużynowe ligi wojewódzkiej w zapasach klasycznych seniorów seria II-ga

do dnia 5. 9. 56 r. muszą być wyłonieni mistrzowie województw, którzy od dnia 13. 9. 56 r. będą rozgrywać w zawodach międzygrupowych o wejście do II ligi zapasniczej.

W związku z powyższym jesteśmy zmuszeni drugą serię rozgrywek ligi wojewódzkiej w zapasach klasycznych seniorów rozgrywać w poszczególnych grupach wg. niżej podanego terminarza.

Dnia 5. 8. 56 r. w Imielinie

LZS Imielin — Górnik Zabrze

Dnia 5. 8. 56 r. w Staliność

„Górnik” Staliność, „Gwardia” Gliwice, „Górnik” Ruda Śl. i „Stal” Nowy-Bytom

Zawody będą przeprowadzone zgodnie z regulaminem mistrzostw drużynowych z tą poprawką, że do dalszych rozgrywek dopuszczonych będzie po dwie drużyny z każdej grupy, które się spotkają w dniu 26. 8. 56 r. w Rudzie Śl. Początek zawodów ustala się na godz. 14.30 natomiast waga zawodników od godz. 13.30 — 14.00. Gospodarze zawodów zobowiązani są powiadomić listem poleconym na 7 dni przed zawodami swoich przeciwników, podając dokładny termin i miejsce zawodów. Drużyny przyjeżdżają na koszt własny, równocześnie przysyłając po jednym sędziu. Natomiast gospodarze zawodów zobowiązani są pokryć koszt delegata WKKF, który równocześnie pełni sędziego neutralnego, plus jeszcze jednego sędziego neutralnego, wyznaczonego przez Sekcję Atletyki WKKF. Na sędziego delegata do Janowa Miejskiego wyznacza się Ob. Marciniaka Franciszka, na sędziego neutralnego Ob. Śliwińskiego. Na sędziego i delegata do Staliność ustala się Ob. Urgacza Eryka, na sędziego neutralnego Ob. Maruszewskiego Stanisława. W dniu 26. 8. 56 r. do Rudy Śl. na sędziego neutralnego i delegata wyznacza się Ob. Raka Jerzego, na sędziego neutralnego Szota Leona.

Inspektor Sekcji

Wł. Jezierski

Przewodniczący Sekcji

Józef Gburski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

w sprawie nowości i wznowienia wydawnictw sportowych

Nowości i wznowienia wydawnictw sportowych

- Biderman R., Wysocki S. — Żeglarsstwo regatowe. 1954 Sp. T. 20,70 zł.
 Bielawski M. — Sport na wczasach. 1954 Sp. T. 2,85 zł.
 Czajkowski Z. — Siermierka na florety. 1954, Sp. T. 16,20 zł.
 Czarnecki T. — Podręcznik instruktora szachowego. 1955, Sp. T. 17 zł.
 Fazanówna I. — Gimnastyka na przyrządach. 1955, Sp. T. 4,95 zł.
 Gajęcki St., Adolf T. — Sport motorowodny. 1954, Sp. T. 15,75 zł.
 Gawlikowski S. — Końcowa gra szachowa. 1954, Czyt. 67 zł.
 Głuszek Z. — Lekka atletyka 1953 roku w liczbach. 1954, Sp. T. 5,40 zł.
 Golański M. — Strzelecki trening zawodniczy. Broń długa. 1954, Sp. T. 12,50 zł.
 Grigoriew N., Korowielski D., Frenkiel G. — Sport żeglarski. 1953, LPŻ, 8,50 zł.
 Ignaszko — Akrobalyka. 1953, Sp. T. 2,70 zł.
 Jaworski Z. — Ćwiczymy siermierkę na bagnety. 1955, MON. 2,20 zł.
 — Jednolita klasyfikacja sportowa. 1954, Sp. T. 4,30 zł.
 Keres P. — Teoria debiutów szachowych, cz. 1—2. 1954, Sp. T. 58 zł.
 Kuchar — Zarys budownictwa sportowego. 1955, Sp. T. 9,10 zł.
 Leśniewski J. — Jak organizować zawody strzeleckie. 1954, Sp. T. 9 zł.
 Marczak J. — Modelarstwo szkatułnicze. 1955, LPŻ, 4,35 zł.
 Mielech — Style, szkoły i systemy w piłce nożnej. 1955, Sp. T. 10,35 zł.
 Nonas — Atletyka terenowa. 1954, Sp. T. 5,20 zł.
 Nowakowski W., Grotowski J. — Zapasy klasyczne. 1955, Sp. T. 6 zł.
 Ozga M., Szymkowiak M. — Sport polski 1953. 1954, Sp. T. 11,90 zł.
 Polekarpow W. P. — Sprzęt i urządzenia sportowe w szkole. 1954, Sp. T. 12,60 zł.
 — Poradnik turysty kajakowego. 1954, Sp. T. 11,50 zł.
 — Poradnik turysty pieszego. Praca zbiorowa. 1953, Sp. T. 9 zł.
 — Przepisy gry w piłkę siatkową. Opr. W. Twardo. 1953, Sp. T. 2,50 zł.
 Sienkiewicz — Przepisy lekkoatletyczne. Opr. St. Zakrzewski 1953 Sp. T. 10,80 zł.
 Sienicki R. — Zdobywamy SPO. 1955, MON. 3,75 zł.
 Szpakowski T. — Metodyka szkolenia żeglarskiego. 1953, LPŻ 3,60 zł.
 Tracz W. — Wspomnienia spodachroniarza. 1955, LPŻ. 3,75 zł.
 Trześniowski R. — Gry i zabawy ruchowe. 1953, Sp. T. 18,— zł.
 Trześniowski R. — O wychowaniu fizycznym dzieci i młodzieży. 1954, PZWS. 6,— zł.
 Twardo J. — Roczny plan szkolenia w piłce ręcznej. 1955. Sp. T. 3,60 zł.
 Wasiliew G. — Modele z ruchomymi skrzydłami. 1945, MON. 8,— zł.
 Wolff A. — Raidy motocyklowe. 1954, Sp. T. 10,80 zł.
 Zatopek — Mój trening. 1955, Sp. T. 3,40 zł.

Sport i literatura piękna

- Bahdaj A. Ich pierwszy sport. Powieść sportowa 1955 LSW. 8,80 zł.
 Negaj J. Rekordzista. Powieść sportowa. 1954, Iskry. 6,30 zł.
 Piotrowski S. — Wróg sportu. 1954, N. Ks. 2,70 zł
 Promiński M. — Opowiesci sportowe. 1952, PIW, 12,— zł.
 Rudnicki A. — Kartki sportowe. 1952, Ks. W. 7,35 zł.
 Waysówna J. — Z dyskiem przez świat. 1954, Iskry. 4,20 zł.
 Zulewski W. — Na wirażu (opowiadania). 1955, Iskry. 7,50 zł.
 Zgórecki R. — Na trasie. Opowiadania sportowe. 1954, MON. 1,20 zł.
 Zgórecki R. — Ostatnia runda (opowiadania). 1954, MON. 5,50 zł.
 Zuławski W. Sygnały ze skalnych ścian. 1954, N. Ks. 5,60 zł.

KOMUNIKAT

do prenumeratorów „Biuletynu Sportowego“
WKKF

Do prenumeratorów „Biuletynu Sportowego“ WKKF

Redakcja „Biuletynu Sportowego“ podaje do wiadomości, że

zgłoszenia prenumeraty

należy nadsyłać na adres:

Redakcja „Biuletynu Sportowego“
Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej
w Stalinogrodzie, ulica Warszawska nr 6 — II piętro.

Jednocześnie należy wpłacić należność za prenumeratę na konto: Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej w Stalinogrodzie NBP. III Oddział Miejski nr 420 — 95(1) — 303 doch. budżetowe — Część 17, dział 5, rozdział 19.

Zgłoszenia prenumeraty winny zawierać następujące dane:

- a) ilość egzemplarzy
- b) nazwę prenumeratora bez skrótów
- c) dokładny adres

Prenumerata roczna 80,— zł, półroczna — 40,— zł, kwartalna — 20,— zł. Cena jednego egzemplarza 2,— zł. „Biuletyn Sportowy“ ukazuje się w druku dnia 1, 10 i 20 każdego miesiąca.